

Milena Jirušová *21. 1. 1948

Paní Milena Jirušová se narodila do rodiny pekaře a úřednice těsně před začátkem kruté doby komunismu v Československu. Nikdo nevěděl, že v budoucnu zažije mnoho významných událostí, jež ovlivnily průběh českých dějin, a že se do nich i zapojí.

Žije v Praze, dětství tráví na pomezí Vyšehradu a Nuslí. Chodí do Základní školy Boleslavova a později nastupuje do střední školy společného stravování. Po studiu začíná pracovat v restauraci v Riegrových sadech.

Již od pěti let je nadšenou členkou **Sokola**; celý její vzrušující život jí Sokol pomáhá udržet morálku a fyzickou, a to i v nelehkých dobách. Přestože je sokolská organizace roku 1956 komunisty zakázána, její duch, dle svědectví paní Mileny, částečně přežívá (nejen) v organizaci spartakiád, mohutných tělovýchovných akcí, které jinak komunisté využívají k propagaci svého režimu. Paní Milena se většiny spartakiád osobně účastní.

21. srpen 1968 začíná jako každý jiný den: Paní Milena jde do práce a cestou si všímá různých neobvyklých věcí... Až v práci se dozvídá, co se děje. Hovoří o velice nepříjemných pocitech v následujících dnech při cestách z práce a do práce pod namířenými **děly tanků** okupační armády.

Po roce 1968 přicházejí 70. léta neboli také období **normalizace** a paní Milena začíná pracovat v Základní škole v Křesomyslově ulici jako vedoucí školní jídelny.

V roce 1974 se vdává za lásku svého života. Krátce nato přichází na svět syn Pavel. Ten se bohužel rodí do světa lží, vyvěšování vlajek Sovětského svazu a komunistického režimu, to bylo období normalizace. V této době ji lákají do komunistické strany, tlaku celý život **odolává**...

Ke konci 70. let se se svojí rodinou poprvé podívá do ciziny. Dostává výjezdní doložku, a to do Jugoslávie. Jedná se se o její první a zároveň **poslední** cestu do ciziny za totalitního režimu...

Je **listopad 1989**. Ve škole, do které chodí syn paní Mileny společně s jedním ze synů disidenta Václava Bendy, se konají třídní schůzky. Třídní učitelka rodičům sděluje, že se studenti v průběhu vyučování účastní demonstrací na Václavském náměstí, a paní Milena se k nim hned po skončení schůzek připojuje...

Její další zahraniční cesta na Západ, do Paříže, proběhne až v raných 90. letech. Cesty se účastní kromě kolegů z práce i její syn. Pod Eiffelovou věží se dojemně rozbřečí: „K...y komunistický – nám **TOHLE** zakázaly.“

